

3536072 LCCU/M : MAJOR : วัฒนธรรมศึกษา ; ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา)

KEY WORD : ร่องเงืง/ระบำ/ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ของประเทศไทย

ประกาศ ขวัญประดับ : ร่องเงืง : ระบำและดนตรีพื้นบ้านของประเทศไทย
(RongNgeng : Masic and Flok Dance in the South of Thailand) อ.ที่ปรึกษา : ดร.สุกรี
เจริญสุข MME.,D.A., ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์, กศ.ม., ศศ.ม., สจัด ภูเขาทอง , กศ.บ., ไพบูลย์
ดวงจันทร์, กศ.บ., ศศ.ม. หน้า 255 ISBN 974-588-962-8

การวิจัยเรื่อง ร่องเงืง : ระบำและดนตรีพื้นบ้านของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของร่องเงืง ลักษณะร่องเงืงที่มีชื่อเสียงในจังหวัดภาคใต้ บทบาท
ของร่องเงืงที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมในจังหวัดภาคใต้ และวิเคราะห์บทเพลงร่องเงืง 3
คณะ จำนวน 25 เพลง

ผลการวิจัยพบว่า ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการบรรเลงเพื่อความ
บันเทิงและเพื่อประกอบพิธีกรรม ร่องเงืงได้เข้ามาในดินแดนภาคใต้ของไทย เมื่อประมาณ
200 ปี โดยในอดีตภาคใต้เป็นเส้นทางการค้าขายของชนชาติต่าง ๆ เช่น อินเดีย อาหรับ
โปรตุเกส สเปนและฮอลันดา การติดต่อระหว่างชนชาติต่าง ๆ ทำให้เกิดการผสมผสานทาง
วัฒนธรรม การแสดงร่องเงืงก็เป็นผลจากการผสมผสานทางด้านวัฒนธรรมของชนชาติ
เหล่านี้กับชนท้องถิ่นในภาคใต้ของประเทศไทย จะเห็นได้ชัดเจนโดยเฉพาะในเครื่องดนตรี
ประกอบการแสดงที่มีทั้งเครื่องดนตรีของวัฒนธรรมตะวันตกได้แก่ ไวโอลิน แมนโดลิน
และแอกคอร์ดียน ส่วนเครื่องดนตรีของวัฒนธรรมตะวันออกได้แก่ รำมะนาและฆ้อง

การแสดงร่องเงืงในภาคใต้ของประเทศไทย จะพบบริเวณจังหวัดชายฝั่งทะเล
ตะวันออก เช่น จังหวัดปัตตานี จังหวัดสงขลาและจังหวัดนราธิวาส และบริเวณชายฝั่งทะเล
ตะวันตก เช่น จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ เป็นต้น ร่องเงืงมีบทบาทต่อสังคมและ
วัฒนธรรมในภาคใต้ คือ บทบาทสะท้อนการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างชนชาติ
บทบาททางการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศ บทบาทต่อการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวในภาคใต้ บทบาทในการส่งเสริมการศึกษาของรัฐ บทบาทต่อการ
สนับสนุนนโยบายของรัฐด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ทางด้านการวิเคราะห์องค์ประกอบของดนตรีร่องเงืงพบว่ามีบันไดเสียงแบบ
ไดอาทอนิก (Diatonic) เมเจอร์ (Major) และไมเนอร์ (Minor) มีการประสานเสียงแบบ
Monophony และ quasi Homophonic ซึ่งเป็นการบรรเลงถึงประสานเสียง อันเป็นลักษณะ
เฉพาะของดนตรีร่องเงืง